

vort eget Parti fundet en saadan Tillid til vor Sejr paa næste Valgdag, som jeg har fundet, hvor jeg har hørt Venstre- og Højremænd udtale sig. Det er egentlig fra dem, Tilliden kommer, det er dem, der stadig og stadig siger: næste Valgdag betyder, at Socialdemokratiet kommer frem. Det fortæller de, hver Gang Lejlighed bydes.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at jeg maatte aldrig have været sammen med ham til Møder, for ellers vilde jeg have hørt, at han havde Tillid til næste Valgdag. Jo, jeg har været sammen med det ærede Medlem til adskillige Møder, men jeg maa have været meget uheldig, for paa de Møder har han ikke talt om det. Det kan godt være — jeg tvivler ikke om det, naar han siger det —, at han paa Møder har haft Tillid til, at de Konservative vilde indkassere en stor Sejr næste Valgdag, men det er saa uheldigt, at det har ikke truffet sig ved de Møder, hvor jeg har været sammen med ham, og jeg har dog været sammen med ham adskillige Gange. Jeg vil ogsaa sige, at da han talte om Tillid til de Konservatives Sag paa Valgdagen, saa synes jeg slet ikke, det var Tillid, der skinnede ud af Øjnene paa konservative Tilhørere i Salen. Det kan være, at det ærede Medlem er ene om denne Tillid, og at han har det ganske paa samme Maade som Forsvarsministeren, at han forstaar at skjule det. Nu vedtager de Herrer i Dag denne militære Lov, og saa faar vi jo se næste Gang, Vælgerne bliver spurgt, hvordan deres Stilling er, og om de Herrer saa vil vove i Kraft af Lands tinget at modsætte sig, hvad et Flertal af de danske Vælgere maatte ønske skal være den fremtidige Ordning. Jeg anser denne Ordning for at være en Ulykke, vi stemmer imod den i Dag og haaber, at vi inden længe skal faa Magt til at hindre, at den gennemføres.

P. Munch: Den højtærede Forsvarsminister havde i Gaar fundet en nogenlunde rimelig Form for sin Forhandling med dette Ting. I Dag er han vendt tilbage til den Tone, som han synes i det hele taget at finde passende for Forhandlingsformen mellem Ministeriet og Rigsdagen, efter at han er kommet i den ophøjede Stilling, hvori han for Tiden befinder sig. Det svarer jo meget godt til denne Tone, naar den højtærede Forsvarsminister siger: Ja, hvis der nu kom et radikalt Ministerium, saa var der selvfølgelig en ufornuftig Forsvarsminister, men hvis jeg bliver siddende, saa er der en fornuftig Forsvarsminister. Det sagde Ministeren nu under Bifald

fra ærede Medlemmer af samme Art med den Tilføjelse: Nej, vi i Venstre, vi roser ikke os selv, navnlig roser vi ikke os selv højt. Jeg ved ikke, om det var ganske sagte, den højtærede Forsvarsminister hviskede denne Ros over sig selv ud over Forsamlingen. Jeg tror imidlertid, at Forsamlingen ikke i Argumenternes Styrke vil have fundet noget Grundlag for den Glæde, den næsten ubegrænsede barnlige Glæde, som den højtærede Minister føler over sig selv, efter at han er kommet til at indtage den Stilling, som han nu er naaet til. Den højtærede Minister sagde, at nu gjorde vi hele denne Ordning dyrere, nu tvang vi frem, at man ikke kom til at raade over Ekspropriationsmidlet til at skaffe sig billige Grunde derude i Landet. Den højtærede Forsvarsminister har glemmt, at da hans Forgænger, det ærede Medlem af Ministeriet Hr. Berntsen, fremsatte denne Lov, da udtalte han, at naar han nu skulde til at gennemføre den, skulde han nok sørge for, at det skete saadan, at det ikke blev dyrere, fordi Ekspropriationsbestemmelsen var udeladt. Men det er jo muligt, at den Beskedenhed, der i øvrigt ikke trykker den højtærede Forsvarsminister overfor andre, griber ham, naar han tænker paa den Erfaring, som hans Forgænger i Ministeriet har siddet inde med. Jeg haaber imidlertid, at denne Erfaring i saa Fald vedblivende vil være til Raadighed, og at den højtærede Minister Hr. Berntsen vil hjælpe Forsvarsministeren at gennemføre Loven paa en saadan Maade, at Ekspropriationsbestemmelsens Bortfald ikke paa nogen Maade skal gøre Lovens Anvendelse dyrere. Jeg føjer imidlertid dertil, at det er jo ikke os, der bevirker, at der nu kommer en Lov uden en Ekspropriationsbestemmelse. Hvis de ærede Medlemmer, der udgør Flertallet her, har Mod til at lade denne Sag gaa ud til en Vælgerafgørelse, kan de jo ogsaa Ekspropriationsbestemmelsen, hvis de efter et Valg kan skaffe sig et Flertal her i Tinget for denne Lov. Naar denne Ekspropriationsbestemmelse gaar ud, beror det ikke paa vor Modstand mod Loven, men paa, at de Herrer ikke drister sig til at tage et Valg paa dette Spørgsmaal. Dernæst tør jeg maaske have Lov til at gøre opmærksom paa, at nogle Resultater synes jo alle at mene, der er opnaaet, ved, at vi har faaet denne Lov standset i nogen Tid. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pürschel) var meget stolt af, at der dog nu var gennemført Forbedringer i Samarbejde med Oppositionen, og han grebes, saa vidt jeg forstod, endogsaa af en Art Taknemme-